

[Ib Christensen]

gang i retning af at opbygge en fælles udenrigspolitik, der i stigende grad simpelt hen bliver afgjort på Fællesskabsplan.

Må jeg så til sidst sige vedrørende tekstilproblemerne, at forholdet er det, at EF i løbet af de sidste 7 år vist har mistet 15 pct. af de arbejdspladser, man havde dengang. Det er altså ikke en tredjedel som i Frankrig. I EF under ét er det 15 pct. Det har man mistet, men EF er stadig væk nettoeksportør af tekstilvarer. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg godt kunne have lyst til at understrege, hvordan EFs handelspolitik fungerer, i hvert fald på tekstilområdet. Jeg vil tillade mig at citere fra Informati-on den 20. december 1977, hvor det hedder:

»Selv om den aftale, Hong Kong efter lange, seje og kriseprægede forhandlinger nu har indgået med EF, på overfladen ser langt bedre ud end det, Bruxelles på et vist tidspunkt truede med, så vil den nye aftale efter de første beregninger komme til at koste 6.000-8.000 arbejdere deres job.«

Det er på denne baggrund, jeg har stillet det spørgsmål, som udenrigsministeren - en smule arrogant, forekom det mig - henviste til, hvor jeg siger, at så må det også være muligt for andre områder end Hong Kong at indhente oplysninger om, hvordan man skønner at beskæftigelsesudviklingen ville være på grund af de importbegrænsninger, som EF foretager med hensyn til tekstiler. At man forbereder det på skotøjsområdet, der rammer Brasilien og Fjernøsten, er så en anden side af sagen.

Jeg vil gerne citere fra dagbladet Børsen den 8. september, hvad bestyrelsen for den danske tekstilgrossistforening siger i en udtalelse:

»Foreningen finder det skuffende, at EF i sin handelspolitik bryder med sine internationale moralske og retlige forpligtelser i relation til højnelse af u-landenes levestandard ved med dubiøs hjemmel i sikkerhedsklausuler og lignende at beskytte sit eget marked så stærkt, at u-landenes relativt nyetablerede og i høj grad EF-betalte industri kommer til at stå magtesløs på grund af manglende afsætningsmulighed. Man har i dag det indtryk, at slagordet for EFs handelspolitik går efter devisen: enhver hytter sine egne, eller måske: Fanden hytter sine, siger Tekstilgrossistforeningen i sin hidtil skarpeste udtalelse mod

Det europæiske. Fællesskabs handelspolitiske adfærd.«

Det er de danske tekstilgrosserere, der siger det, og jeg tror, at den bedømmelse er korrekt.

Men EF skader også sin egen beskæftigelse på længere sigt, idet det viser sig, at de fattige lande og andre, der rammes af EFs beskyttelsespolitik, f. eks. på stålområdet, selvfølgelig vil svare med repressalier, og det skader EFs eksport. Det er derfor, det er så uendelig kortsynet. Jeg spurgte ministeren, om han kunne meddele noget om Indiens reaktioner på EFs tekstilbeskyttelsespolitik, men jeg har ikke fået svar. Jeg håber, jeg kan få det.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det også drejer sig om omkostningsniveauet, det drejer sig om forbrugerne, det drejer sig om fordyrelse af en lang række daglige tekstilvarer: herreskjorter, damebluser, T-shirts, bomuldsgarner og meget meget andet; skotøj kommer efterhånden, og stålpriserne har jeg talt om. Det drejer sig også om det danske omkostningsniveau, det danske erhvervslivs konkurrencemuligheder. Derfor er der en masse hensyn, der gør, at man må tage dette problem op. Når regeringen siger, at det er beskæftigelses-hensynet, man vil prioritere højest i denne formandskabsperiode, så skal man også tage det med i betragtning, når man nu om få dage starter på Tokiorunden, i stedet for at fungere som protektionistisk bagstræver. Her tænker jeg på EF under ét.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på spørgsmålet om den stigende skepsis og modvilje mod EF-politikken og forklarede den med - ja, jeg skal slutte ganske straks - at det drejer sig om, at man er skuffet over EFs resultater. Sagen var den, at man fik forklaret, at vi fik fuld beskæftigelse og frie afsætningsmuligheder osv., økonomisk vækst. Det fik man altså ikke, og det magter EF ikke at stille noget op med. I samme omfang man prøver på det, undergraver man Danmarks selvbestemmelsesret. Derfor tror jeg ikke, at hr. Niels Helveg Petersen har ret i sin formodning om, at bare resultaterne kommer, så skal I bare se, bare beslutningsdygtigheden kommer, så skal I bare se.

Vi anbefaler at stemme nej til udenrigsministerens redegørelse, som vi ikke kan godkende fra retsforbundets side af de grunde, jeg her har nævnt.